

هدية
HÄDIYAH

– มารยาทในการ –
เดินทางและข้อ
กำหนดต่างๆ

ไทย

تايلندي

มารยาทในการเดินทางและข้อกำหนดต่างๆ

มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์พระ
ผู้อภิบาลแห่งสากลโลกพรอันประเสริฐ
และความสันติสุขจงมีแด่นบีของเรามุ
ฮัมหมัด และแด่ประชาชาติของท่าน
และบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่านทุกคน
ส่วนหลังจากนี้

**นี่เป็นบทความสั้นๆเกี่ยวกับมารยาท
ในการเดินทางและบรรดาข้อกำหนด**
ซึ่งเราได้พยายามอธิบายประเด็นต่างๆ
ที่ผู้เดินทางจำเป็นต้องรู้
เราขอต่ออัลลอฮ์โปรดทำให้บทความ
นี้เป็นงานที่บริสุทธิ์เพื่อพระพักตร์อัน
ทรงเกียรติของพระองค์

**คณะกรรมการวิชาการโดยสถาบัน
บริการเนื้อหาอิสลามด้วยภาษาต่างๆ**

ประการที่หนึ่ง: มารยาทในการเดิน

สำหรับผู้ที่ต้องการเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์หรือประกอบศาสนกิจใดๆ เขาควรใส่ใจเรื่องต่อไปนี้:

1

ทำการละหมาดอิสติคอเราะฮ์ให้อัลลอฮ์เลือกเวลา ยานพาหนะ เพื่อนร่วมทางและทิศทางการเดินทางหากมีหลายทาง และขอคำแนะนำจากผู้ที่มีความน่าเชื่อถือและมีประสบการณ์

ส่วนการเดินทางเพื่อประกอบพิธีฮัจญ์หรืออุมเราะฮ์นั้น แท้จริงไม่ต้องสงสัยเลยว่าทั้งสองนั้นล้วนเป็นความดีทั้งสิ้น ส่วนขั้นตอนการละหมาดอิสติคอเราะฮ์นั้นคือการละหมาด ๒ ร็อกอะฮ์จากนั้นอ่านบทดุอาอ์อิสติคอเราะฮ์ที่มาจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

2

จำเป็นสำหรับผู้ที่ต้องการประกอบพิธีฮัจญ์หรืออุมเราะฮ์ต้องตั้งเจตนาเพื่อหวังต่อพระพักตร์ของอัลลอฮ์ตะอาลา และหวังการใกล้ชิดพระองค์ ในขณะที่

เดียวกันก็ระมัดระวังจากการตั้งเจตนาเพื่อวัตถุประสงค์นยา การโอ้อวด การได้รับการขนานนาม การโอ้อวด และต้องการที่จะให้ผู้อื่นพูดถึง เพราะสิ่งเหล่านั้นจะทำให้ความดีของเขาสูญสลายและไม่ได้รับการตอบรับ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) "แท้จริง ฉันเป็นเพียงสามัญชนคนหนึ่ง เยี่ยงพวกท่านมีวะหฺยูแก่ฉันว่าแท้จริงพระเจ้าของพวกท่านนั้นคือ พระเจ้าองค์เดียว ดังนั้น ผู้ใดหวังที่จะพบพระผู้อภิบาลของเขา ก็ให้เขาประกอบงานที่ดีและอย่าตั้งผู้ใดเป็นภาคีในการเคารพภักดีต่อพระผู้อภิบาลของเขาเลย") (ซูเราะฮ์ อัลกะฮ์ฟ : 110)

และในหะดีษกุดซียฺ ที่ว่า:

«أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءَ عَنِ الشُّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشُرْكَهُ»

"ฉันเป็นผู้ที่มั่งคั่งที่สุดในหมู่หุ่นส่วนจากการตั้งภาคี ผู้ใดกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วเขาตั้งภาคีกับฉันในสิ่งนั้นฉันจะทิ้งเขาและ(ทิ้ง)การตั้งภาคีของเขา"⁽¹⁾

3

ผู้แสวงบุญฮัจญ์และอุมเราะฮ์จำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในบทบัญญัติของการทำอุมเราะฮ์และฮัจญ์ รวมถึงข้อปฏิบัติต่างๆ ของการเดินทาง ก่อนที่เขาจะออกเดินทาง

เพื่อที่เขาจะได้ไม่ละทิ้งสิ่งที่เป็นวาญิบ(จำเป็น)หรือไปกระทำสิ่งที่ต้องห้าม ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«مَنْ يُرِدُّ اللَّهَ بِهِ خَيْرًا يُفْقَهُهُ فِي الدِّينِ»

"ผู้ใดที่อัลลอฮ์ปรารถนาความดีงามแก่เขาพระองค์จะทรงให้เขาเข้าใจศาสนา"⁽²⁾

4

ผู้ประกอบพิธีฮัจญ์หรืออุมเราะฮ์จำเป็นต้องเลือกใช้ทรัพย์สินที่หะلال (ที่บริสุทธิ์)สำหรับการทำฮัจญ์และอุมเราะฮ์ของเขา

เพราะแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงดีงาม พระองค์จะไม่ทรงรับสิ่งใดนอกจากสิ่งที่ดีงามเท่านั้น และเพราะแท้จริงทรัพย์สินที่ฮะรออม เป็นสาเหตุที่ทำให้ดูอาฮ์ไม่ได้รับการตอบรับ

5

การสำนึกผิด (เตาบะฮ์) จากบาปและความผิดทั้งหมด

และหากเขามีความอยุติธรรมใดๆ ต่อผู้อื่น เขาจะต้องคืนมันและขอให้พวกเขากลับใจให้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเกียรติยศทรัพย์สินหรืออื่นๆ

6

ส่งเสริมสำหรับผู้เดินทางให้ทำการบันทึกการสูญเสียของเขา ซึ่งสิทธิที่เป็นของเขาและสิทธิที่เขาต้องรับผิดชอบ

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«مَا حَقَّ امْرِئٌ مُسْلِمٌ لَهُ شَيْءٌ يَوْصِي فِيهِ يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ»

"ไม่สมควรสำหรับมุสลิมคนใดที่มีสิ่งที่เขาต้องทำการสูญเสียแล้วเขานอนหลับไปสองคืนเว้นแต่ว่าการสูญเสียของเขาได้ถูกบันทึกไว้พร้อม กับเขาแล้ว"⁽³⁾

(2) รายงานโดย อัลบุคอรี (2738) และมุสลิม (1627)

(3) รายงานโดย อับูดาวูด (4833)

และให้มีพยานรู้เห็นต่อการสังเียนั้น และมีการจ่ายหนี้ที่เขาต้องคืน และทรัพย์สินของผู้อื่นได้ทำการส่งมอบแก่เจ้าของหรือขออนุญาตให้
สังเียนคงอยู่กับเขาต่อไป

7

ส่งเสริมสำหรับผู้เดินทางให้พยายามเลือกเพื่อนร่วมทางที่
ดีและควรเลือกผู้ที่มีความรู้ทางศาสนาเพราะสิ่งนี้เป็นหนึ่งใน
เหตุผลสำหรับความสำเร็จของพวกเขาและไม่ตกอยู่ใน
สิ่งที่ผิดพลาดในการเดินทางประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะ
ฮ์ เพราะท่านนบี

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ»

“บุคคลหนึ่งจะขึ้นอยู่กับศาสนาของเพื่อนที่เขาสนิท
ตั่งนั้นพวกเจ้าแต่ละคนจงมองดูว่าเขาคบใครเป็น
เพื่อนสนิท”⁽⁴⁾

และอันเนื่องด้วยคำกล่าวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะ
สัลลัม ที่กล่าวไว้อีกว่า:

«لَا تُصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا، وَلَا يَأْكُلْ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيٌّ»

“อย่าคบหาสมาคมกับใครนอกจากผู้ศรัทธา และ
อย่าให้กินอาหารของเจ้า เว้นแต่ผู้ศรัทธา”⁽⁵⁾

(4) รายงานโดย อิบุนาอูฟ (4832) และอัตติรมิซีย (2395)

(5) รายงานโดย อัฏฏออบรอนีย (823)

8

ส่งเสริมสำหรับผู้เดินทางทำการกล่าวคำ
อำลากับครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อนบ้าน
และมิตรสหาย ท่านนบี

คือลัลลอฮอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«مَنْ أَرَادَ أَنْ يُسَافِرَ فَلْيَقُلْ لِمَنْ يُخَلِّفُ: أَسْتَوْدِعُكُمْ اللَّهَ الَّذِي لَا يُضِيعُ وَدَائِعَهُ»

"ผู้ใดที่ต้องการจะเดินทาง ให้เขากล่าวแก่ผู้ที่เขาทิ้งไว้

ความว่า: أَسْتَوْدِعُكُمْ اللَّهَ الَّذِي لَا يُضِيعُ وَدَائِعَهُ: ที่บ้านว่า:

"ฉันฝากพวกท่านไว้กับอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งสิ่งที่ฝากนั้นจะ
ไม่สูญหายไปกับพระองค์"⁽⁶⁾

และท่านนบี คือลัลลอฮอะลัยฮิวะสัลลัม มักจะทำการอำลาเศาะฮาบะฮ์ของท่านเมื่อคนหนึ่งเ็นพวกเขาจะออกเดินทางโดยท่านจะกล่าว
ว่า:

«أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ»

ความว่า: أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ

"ฉันขอฝากศาสนา ความรับผิดชอบ และผลสุดท้าย
ของงานของท่านให้กับอัลลอฮ์"⁽⁷⁾

และท่านนบีคือลัลลอฮอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวแก่ผู้ที่จะเดินทาง
ที่มาขอให้ท่านส่งเสียว่า:

«رَزَوَدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَعَفَّرَ ذَنْبَكَ، وَيَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ»

"ขออัลลอฮ์ประทานความยำเกรงให้แก่ท่านเป็นเสบียง
สำหรับท่าน และขอพระองค์ทรงอภัยบาปของท่าน และ
ขอพระองค์ทรงทำให้ความดีงามเป็นเรื่องง่ายสำหรับท่าน
ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ใด"⁽⁸⁾

(6) รายงานโดย อะหมัดในหนังสือมุสนัด (4524)

(7) รายงานโดย อัดดีรมีซีย (3444)

(8) รายงานโดย อะหมัดในหนังสือมุสนัด (9724)

และมีชายคนหนึ่งกำลังจะออกเดินทางเขามาหาท่านนบีคือลัลลอฮะ ลัยฮะสลัม แล้วท่านกล่าวว่า "โอ้ เราะสุลุลลอฮ์ โปรดให้คำชี้แนะ แก่ฉันด้วย" ดังนั้นท่านก็กล่าวว่า:

«أَوْصِيكَ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالتَّكْبِيرِ عَلَى كُلِّ شَرَفٍ» فَلَمَّا مَضَى قَالَ: «اللَّهُمَّ ارْزُلْهُ الْأَرْضَ، وَهُوَ عَلَيْهِ السَّلَامُ».

"ฉันขอชี้แนะท่านให้ยำเกรงต่ออัลลอฮ์และให้กล่าวตักบีรทุกครั้ง ที่ท่านผ่านที่สูงทุกแห่ง" เมื่อชายคนนั้นเดินผ่านไป ท่านก็กล่าวว่า: "อัลลอฮุมมะอิชวีละฮุลอ์เราะฮ์เอาวีนอะลัยฮิลอะฮ์ซะฟิร" ความว่า: (โอ้อัลลอฮ์โปรดย่นระยะทางให้แก่เขาและทำให้การเดินทางของท่านเกิดความสะดวกขึ้นเถิด)⁽⁹⁾

9

อย่าพกพากระดิ่ง ขลุ่ย และสุนัขในการเดินทาง

เนื่องจากชะดีษจากอบูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮู เล่าว่า ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮะ ลัยฮะสลัม กล่าวว่า:

«لَا تَصْحَبُ الْمَلَأَةَ رُفْقَةً فِيهَا كَلْبٌ وَلَا جَرَسٌ».

"บรรดามะลาอิกะฮ์จะไม่ร่วมเดินทางกับกลุ่มที่มีสุนัขหรือกระดิ่ง"⁽¹⁰⁾

(9) รายงานโดย มุสลิม (2113)

(10) รายงานโดย อัลบุคอรี (2593) และมุสลิม (2770)

10

หากชายคนหนึ่งต้องการเดินทางกับภรรยาคนใดคนหนึ่งของเขา ในกรณีที่เขามีภรรยามากกว่าหนึ่งคนให้เขาทำการจับฉลากและภรรยาคนใดที่ฉลากตกอยู่กับเธอ เธอก็จะเดินทางไปกับเขา

ตั้งอะดิษจากท่านหญิงอาอิชะเราะฎียัลลอฮ์อันฮา กล่าววว่า:

«كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَرَادَ سَفَرًا أَفْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ، فَأَيُّهُنَّ خَرَجَ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا مَعَهُ».

"ท่านเราะซูลุลลอฮ์คืออลลัลลอฮ์อะลัยฮิซซาลามเมื่อท่านต้องการจะเดินทางท่านจะทำการจับฉลากระหว่างบรรดาภรรยาของท่านดังนั้นภรรยาคนใดที่ฉลากของเธอออกมา ท่านก็จะเดินทางไปกับนาง"⁽¹¹⁾

11

ส่งเสริมสำหรับเขาให้ออกเดินทางในตอนเช้าของวันพฤหัสบดี หากทำได้เนื่องจากเป็นสิ่งที่ท่าน ศาสดา

คืออลลัลลอฮ์อะลัยฮิซซาลาม ได้กระทำให้ ท่านกะอับ บิน มาลิก เราะฎิยัลลอฮ์อันฮุ กล่าววว่า:

«لَقَدْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْرُجُ إِذَا خَرَجَ فِي سَفَرٍ إِلَّا يَوْمَ الْحَمِيسِ».

"น้อยมากที่ท่านเราะซูลุลลอฮ์คืออลลัลลอฮ์อะลัยฮิซซาลามจะออกเดินทางแต่ถ้าท่านต้องการออกเดินทางท่านก็จะไม่ออกเว้นแต่ในวันพฤหัสบดี"⁽¹²⁾

12

สนับสนุนให้กล่าวดูอาอ์ด้วยบทดูอาอ์ออกจากบ้าน ไม่ว่าจะเดินทางหรือไม่ก็ตาม โดยกล่าวว่าขณะที่เขาออกเดินทางวว่า:

(11) รายงานโดย อัลบุคอรี (2949)

(12) รายงานโดย อบูดาวูด (5094)

«بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَ، أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ»⁽¹³⁾

ความว่า: "ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ฉันมอบหมายต่ออัลลอฮ์ ไม่มีพลังและไม่มีอำนาจใดๆนอกจากด้วยอัลลอฮ์ โอ้อัลลอฮ์! ฉันขอความคุ้มครองจากพระองค์ให้พ้นจากการหลงผิดหรือถูกชักนำให้หลงผิดหรือจากการก้าวพลาดหรือถูกทำให้ก้าวพลาดหรือจากการอธรรมหรือถูกอธรรม หรือจากการกระทำผิดหรือถูกกระทำผิด"⁽¹³⁾

13

สนับสนุนให้ผู้เดินทางกล่าวдуаด้วยบทอาอ์การเดินทาง

เมื่อเขาขึ้นขี่สัตว์พาหนะ รถมอเตอร์ เครื่องบิน หรือพาหนะอื่นๆ โดยกล่าวว่า:

«اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ ثُمَّ يَقُولُ: {سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ} [الزخرف: ١٤] اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا السَّفَرَ، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيقَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ، وَسَوْءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ»⁽¹⁷⁾

ความว่า: "อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ มหาบริสุทธิ์ผู้ทรงให้พาหนะนี้เป็นความสะดวกแก่เราและเรานั้นไม่สามารถจะควบคุมมันได้และแท้จริงเราจะต้องเป็นผู้กลับไปสู่พระเจ้าของเราอย่างแน่นอน [ซูเราะฮ์ อัจซซุครุฟ: 14] โอ้อัลลอฮ์ ฉันขอต่อพระองค์ให้การเดินทางครั้งนี้มีความดี ความยำเกรง และให้มีการงานที่พระองค์ทรงพอพระทัย โอ้อัลลอฮ์โปรดให้ความสะดวกแก่เราในการเดินทางครั้งนี้ และโปรดม้วนความไกลของมัน (ให้ใกล้ขึ้น) โอ้อัลลอฮ์พระองค์โปรดทรงเป็นเพื่อนร่วมเดินทาง และโปรดทรงเป็นผู้ดูแลครอบครัว โอ้อัลลอฮ์ฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากความตราบาปของการเดินทางและสภาพที่เลวร้ายและให้พ้นจากการที่ต้องกลับไปพบสิ่งเลวร้ายที่เกิดขึ้นแก่ทรัพย์สิน ครอบครัว"⁽¹⁷⁾

(13) "วะอัฮาอิซซะฟิร" หมายถึง ความยากลำบากของการเดินทาง อัล-อิฟซอซ อัน มะอานี อัศ-ศิฮาซ (4/284).

(14) "ซุอ์ อัลฮัยอะฮ์ วัลอินกีซาร์ มินัล หุซน" หมายถึง รูปลักษณะที่น่าพอใจและความบอบช้ำจากความโศกเศร้า (อัลอิฟซอซ อัน มะอานี อัศ-ศิฮาซ: 4/284)

(15) "อัลมุนกอสิบ" คือการกลับไป (อัลอิฟซอซ อัน มานีอานีย อัศ-ศิฮาซ: 4/284)

(16) รายงานโดย อะห์มัดในหนังสือมุสนัด (6374)

(17) รายงานโดย อัลบุคอรี (2998)

14

ไม่แนะนำให้เดินทางคนเดียวโดยไม่มี
เพื่อนร่วมเดินทางด้วย เพราะท่านนบี

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي الْوَحْلَةِ مَا أَعْلَمُوا مَا سَارَ رَاكِبٌ بَلِيلٍ وَحْدَهُ»

“หากผู้คนรู้ถึงภัยอันตรายของการ
เดินทางคนเดียวเหมือนอย่างที่ผมรู้
แน่นอนว่าคงไม่มีใครขี่พาหนะเดินทาง
คนเดียวในเวลากลางคืน”⁽¹⁸⁾

“

15

ผู้เดินทางทุกคนควรมีการแต่งตั้งคนหนึ่ง
เป็นหัวหน้าขณะเดินทาง

เพื่อให้พวกเขาเกิดความสามัคคีเป็นอันหนึ่ง
อันเดียวกันและทำให้มีพลังสู่การบรรลุเป้า
หมายของพวกเขา

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
กล่าวว่า:

«إِذَا خَرَجَ ثَلَاثَةٌ فِي سَفَرٍ فَلْيُؤَمِّرُوا أَحَدَهُمْ».

"หากมีการเดินทางสามคนก็จง
แต่งตั้งคนหนึ่งในนั้นเป็นหัวหน้า
ของพวกเขา"⁽¹⁹⁾

”

(19) รายงานโดย อะหมัดในหนังสือมุสนัด (17736)

16

เขาต้องมีความจริงจังในการปฏิบัติตามสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบัญญัติไว้จากการเคารพภักดีต่างๆ และหลีกเลี่ยงสิ่งต้องห้าม

อีกทั้งพึงประพฤติดนด้วยมารยาทอันดีงามเช่นช่วยเหลือผู้ที่ลำบากที่ต้องการความช่วยเหลือและสนับสนุน มอบความรู้ให้แก่ผู้ที่โง่เขลา และผู้ที่ต้องการ และเป็นผู้ที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ในทรัพย์สินของเขา โดยใช้จ่ายไปในประโยชน์ส่วนตนประโยชน์ของพี่น้องของเขาและความต้องการของพวกเขา

17

เขาควรเตรียมค่าใช้จ่ายและสิ่งจำเป็นสำหรับการเดินทางให้เพียงพอ

เพราะอาจมีความจำเป็นเกิดขึ้นและสถานการณ์ต่างๆอาจเปลี่ยนแปลงไปได้

18

เขาควรเป็นคนที่ยิ้มแย้ม มีจิตใจกว้างขวาง

และมีความกระตือรือร้นที่จะเอาใจใส่ต่อเพื่อนที่ร่วมเดินทาง เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและบรรยากาศแห่งความรักใคร่

19

เขาจะต้องอดทนต่อความหยาบคายของเพื่อนร่วมเดินทาง และการที่พวกเขาไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของเขา

และปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยมารยาทที่ดีที่สุดเพื่อที่เขาจะได้เป็นที่เคารพและเป็นผู้ที่น่านับถือในจิตวิญญาณของพวกเขา.

20

สนับสนุนสำหรับผู้ที่เดินทางเมื่อพวกเขาได้เข้าที่พักแล้ว

ให้มีการรวมตัวกัน เพราะเคยมีบางคนในหมู่เศาะหาบะฮ์ของท่านนบี คือลลลอฮุอะลัยฮิอะสลลัมเมื่อเขาได้ถึงที่พักแล้วพวกเขาจะแยกย้ายกันไปตามเส้นทางและตามหุบเขาต่างๆ จากนั้นท่านนบี

คือลลลอฮุอะลัยฮิอะสลลัม จึงกล่าวว่า:

“

«إِنَّ تَفَرُّقَكُمْ فِي الشُّعَابِ وَالْأَوْدِيَةِ إِنَّمَا ذَلِكُمْ مِنَ الشَّيْطَانِ»

"การที่พวกท่านแยกย้ายกันไปตามหุบเขาและหุบเหวนั้น แท้จริงแล้วมันมาจากชัยฏอน" (20)

”

ตั้งแต่นั้นมาพวกเขาก็รวมตัวกันจนถึงจุดที่ว่าหากมีใครสักคนเอาผ้าของตนมาปูก็เพียงพอสำหรับพวกเขา

21

สนับสนุนเมื่อมีการเข้าที่พักไม่ว่าเขาจะมาจาก การนั่งเดินทางหรือไม่ก็ตาม ก็ให้ทำการขอ ดุอาฮ์ ด้วยบทที่รายงานจากท่านนบี

คือลลลอฮุอะลัยฮิอะสลลัม ที่ว่า:

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»

ความว่า:

"ฉันขอความคุ้มครองด้วยถ้อยคำอันสมบูรณ์แห่งอัลลอฮ์ให้พ้นจากความชั่วร้ายของสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมา" (21)

แท้จริงหากเขาได้กล่าวบทอาอ์นี้แล้วก็จะไม่มีสิ่งใดทำอันตรายเขาได้ จนกว่าเขาจะออกจากที่พักนั้นไป

22

สนับสนุนให้กล่าว "อัลลอฮุอักบَر" เมื่อขึ้นสู่ที่สูง และกล่าว "ซุบฮันัลลอฮ์" เมื่อลงสู่ที่ต่ำหรือหุบเหว ดังที่ท่านญาบิร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า:

"เมื่อพวกเราขึ้นสู่ที่สูง (หรือเนินสูง) พวกเราก็จะกล่าว ตักบิร (อัลลอฮุอักบَر) และเมื่อพวกเราลงมาจากเนินก็จะกล่าว ตัสบีหฺ (ซุบฮันัลลอฮ์)" (22)

และพวกเขาจะไม่ใช้เสียงดังเมื่อกล่าวตักบิร เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ ازْبَعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ فَإِنَّكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصَمَّ وَلَا غَائِبًا إِنَّهُ مَعَكُمْ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ»

"โอ้ผู้คนที่ทั้งหลายจงปฏิบัติต่อตนเองอย่างค้อยเป็นค้อยไป (อย่าเร่งรีบในการวิงวอนขอ) แท้จริงพวกท่านมิได้วิงวอนขอต่อผู้ที่หูหนวกหรือผู้ที่ไม่อยู่ แท้จริงพระองค์ทรงอยู่กับพวกท่าน พระองค์ทรงได้ยิน และทรงอยู่ใกล้" (23)

23

สนับสนุนสำหรับผู้เดินทางให้ออกเดินทางในเวลา กลางคืนโดยเฉพาะในช่วงต้นของม้นดังกล่าว ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่ว่า:

(21) รายงานโดย อัลบุคอรี (2994)

(22) รายงานโดย อัลบุคอรี (2993)

(23) รายงานโดย ออบูดาวูด (2571)

«عَلَيْكُمْ بِالذُّجَّةِ؛ فَإِنَّ الْأَرْضَ تُطَوَّى بِاللَّيْلِ».

"พวกท่านจงออกเดินทางในเวลากลางคืนเพราะแผ่นดินจะถูก
ม้วนให้สั้นลงในยามค่ำคืน" (24)

24

สนับสนุนให้ขอดูอาร์ให้มากๆ ในระหว่าง
เดินทาง

ตั้งคำถามของท่านในปี คือลัทธิลัทธิอะลิสฮิวส์ลัม
ที่ว่า:

«ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيهِنَّ: دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ،
وَدَعْوَةُ الْمَسَافِرِ، وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ».

"บทดุอาอ์ของบุคคลสามประเภทที่จะได้รับการตอบรับอย่างแน่นอนโดยไม่ต้องสงสัยใดๆ คือ บทดุอาอ์ของผู้ที่ถูกกดขี่ บทดุอาอ์ของคนเดินทางและบทดุอาอ์ของบิดามารดาเพื่อลูกของเขา"⁽²⁵⁾

ประการที่สอง: การชำระร่างกาย ให้สะอาดเวลาเดินทาง

วาญิบสำหรับผู้เดินทางต้องใส่ใจถึง
ความสะอาดของตน

โดยการอาบน้ำละหมาดเพื่อยกหะดัษเล็กและการ
อาบน้ำญนุบเพื่อปราศจากหะดัษใหญ่

แต่ถ้าเขาไม่มีน้ำหรือมีน้ำอยู่เพียง
เล็กน้อย

เพื่อใช้สำหรับบริโภค กินและดื่ม ดังนั้น ก็ให้ทำ
การตะยัมมุแทนได้

ขั้นตอนการ
ทำตะยัมมุ:

คือ ให้ตบมือทั้งสองลง
บนดิน จากนั้นก็ลูบไป
ที่หน้าและฝ่ามือทั้งสอง
ข้าง

และความสะอาดของตะยัมมุ นั้นเป็นความสะอาด
ชั่วคราวเท่านั้น ดังนั้น เมื่อมีการเจอน้ำเมื่อไรความ
สะอาดของตะยัมมุ ก็จะถือเป็นโมฆะทันที

และจำเป็นต้องใช้น้ำหากมีการทำตะยัมมุเนื่องจากมีญนุบแล้วพบน้ำ
หลังจากนั้นจำเป็นที่เขาต้องอาบน้ำเนื่องจากญนุบนั้น และหากบุคคล
ได้ทำการตะยัมมุหลังจากถ่ายอุจจาระจากนั้นก็พบน้ำขึ้นมา ก็จำเป็น
ที่เขาต้องทำการอาบน้ำละหมาดเพราะเหตุนี้

และในหะดีษได้กล่าวไว้ว่า

«الصَّعِيدُ الطَّيِّبُ وَضُوءُ الْمُسْلِمِ وَإِنْ لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ عَشْرَ سِنِينَ، فَإِذَا وَجَدَ الْمَاءَ فَلْيَتَّقِ اللَّهَ، وَلْيُمْسِئْهُ بِسَرَّتِهِ».

"ดินที่สะอาด เป็นน้ำละหมาดของมุสลิม แม้จะไม่พบน้ำเลย เป็นเวลาสิบปีก็ตามและเมื่อเขาได้พบน้ำแล้วก็จะยำเกรงต่อ อัลลอฮ์ และให้เขาสัมผัสน้ำนั้นกับผิวหนังของเขา" (26)

การเช็ดคุฟ (รองเท้าที่ปกปิดข้อเท้า) เป็นสิ่งที่บัญญัติไว้ตามอัลกุรอาน ซุนนะฮ์

และมติของอะฮ์ลซุหฺซุนนะฮ์

การเช็ดคุฟและสิ่งที่อยู่ในความหมายของมัน (เช่นถุงเท้า) มีเงื่อนไขดังนี้:

1.

คุฟหรือถุงเท้าที่จะสวมใส่นั้นต้องเป็นที่ได้รับอนุมัติตามหลักศาสนาและสะอาด

2.

ต้องสวมใส่หลังจากที่มีน้ำละหมาดแล้ว

3.

ทั้งสอง (คุฟหรือถุงเท้า) จะต้องปกปิดส่วนที่วาญิบ (ในการล้างเท้าเวลาอาบน้ำละหมาด)

4.

การขีดจะต้องเป็นการขีดเฉพาะหะ
ดัษเล็กเท่านั้นไม่อนุญาตให้ขีดในภา
วะญะนาบะฮ์หรือในสิ่งที่ทำให้จำเป็น
ต้องอาบนํ้ายกหะดัษใหญ่

5.

การขีดนั้นต้องอยู่ในกรอบของเวลา
ที่ศาสนาได้กำหนดไว้ คือ1วัน1คืน
สำหรับผู้ที่พักนอนอยู่(ไม่ได้เดินทาง)
และ3วัน3คืนสำหรับผู้เดินทางและ
ตามทัศนะที่ถูกต่อนั้นคือให้เริ่มนับ
หลังจากการขีดครั้งแรกที่เกิดจากหะ
ดัษและจะสิ้นสุดเมื่อครบ24ชั่วโมง
สำหรับผู้ที่พักนอนอยู่และ72ชั่วโมง
สำหรับผู้เดินทาง

การเช็ดนั้นจะเป็นโมฆะได้ด้วยเหตุผล 3 ประการ
ต่อไปนี้:

1. เมื่อประสบกับสิ่งที่จำเป็นต้องอาบน้ำกะดะห์ใหญ่ เช่น การมีญนุบ ถือว่าการเช็ดคุฟของเขานั้นเป็นโมฆะ และเขาจำเป็นต้องอาบน้ำ
2. หากมีการถอดทั้งสองออกหลังจากเช็ดแล้ว
3. เมื่อครบกำหนดของเวลาที่ศาสนาได้กำหนดไว้การเช็ดนั้นก็จะเป็นโมฆะ

* * *

ประการที่สาม: ข้อกำหนดต่างๆ สำหรับ การย่อละหมาดในการเดินทาง

 การละหมาดย่อขณะเดินทางดีกว่า
 การละหมาดเต็ม

แต่ถ้าหากผู้เดินทางทำการละหมาดที่มีสี่รอกะอะฮ์
 ด้วยการละหมาดครบสี่รอกะอะฮ์การละหมาดของเขา
 ก็ถูกต้อง แต่เป็นการกระทำที่ขัดแย้งกับสิ่งที่ดีกว่า

 ผู้เดินทางสามารถทำการย่อ
 ละหมาดได้เมื่อได้ออกจากทุก
 หลังคาบ้านทุกหลังในหมู่บ้าน
 หรือเมืองของเขาแล้ว

นี่คือทัศนะของนักวิชาการส่วนใหญ่

■ และถ้าเขาเดินทางหลังจากเวลาละหมาดเริ่ม
เข้าแล้วเขาก็มีสิทธิที่จะทำการละหมาดย่อได้
เพราะเขาได้เดินทางก่อนที่เวลาละหมาดนั้นจะหมดไป

■ ส่วนการละหมาดรวมระหว่าง

งซุฮ์และ
อัสร์

ระหว่าง

งมัฆริบและ
อิชาเข้าด้วย
กันนั้น

ถือเป็นขุณนะฮ์สำหรับผู้เดินทางหากพวกเขาต้องการเช่นนั้นและหาก
การเดินทางนั้นทำให้เกิดความเหนื่อยล้าและใช้เวลานานเขาสามารถ
ทำสิ่งที่สะดวกที่สุดสำหรับเขาไม่ว่าจะเป็นรวมละหมาดด้วยการรวมตัก
ติม (เอาเวลาอัสร์มาละหมาดในเวลาซุฮ์และละหมาดอิชาอ์ในเวลาขอ
งมัฆริบ) หรือตะอ์ศิร (เอาเวลาซุฮ์มาละหมาดในเวลาอัสร์ และละหมา
ดมัฆริบในเวลาอิชาอ์)

แต่หากผู้เดินทางไม่ต้องการที่จะละหมาดรวมก็ไม่จำเป็นต้องรวม

เช่นผู้ที่หยุดพักที่ไหนสักแห่งและจะไม่ออกจากที่นั้นนอกจากหลังถึงเวลาละหมาดถัดไป ดังนั้นในกรณีนี้ การไม่รวมจะดีกว่าสำหรับเขาเพราะเขาไม่มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องละหมาดรวม และเหตุนี้ ท่านนบี คือลลลอฮุอะลยฮิวะสสลัม จึงไม่ทำการละหมาดรวมเมื่อครั้งที่ท่านอยู่ที่มินาในช่วงประกอบพิธีฮัจญ์ ออลา เพราะไม่มีความจำเป็นที่ต้องละหมาดรวม

สำหรับการละหมาดสุนนะฮ์นั้นผู้เดินทางสามารถทำ

ได้เหมือนผู้ที่ไม่เดินทางดังนั้นเขาสามารถละหมาดดุอาละหมาดกลางคืน ละหมาดวิตร และละหมาดสุนนะฮ์อื่นๆ ยกเว้นละหมาดสุนนะฮ์ก่อนและหลังเวลาฟรฎ ซุฮรี มัฆริบ และอิชาฮ์ เพราะสุนนะฮ์ที่ดีที่สุดคือไม่ควรละหมาดสุนนะฮ์นั้น

ผู้เดินทางสามารถทำการละหมาดสุนนะฮ์บนพาหนะ

ได้ เช่น บนเครื่องบิน บนรถ บนเรือ และบนพาหนะอื่นๆ ได้ ในขณะที่เดินทางแต่หากเป็นการละหมาดฟรฎผู้เดินทางจำเป็นต้องลงจากพาหนะนั้น นอกจากในกรณีที่ไม่สามารถลงได้

การละหมาดของผู้เดินทางโดยตามหลังอิหม่ามประจำ

การละหมาดของเขาถือว่าถูกต้องและผู้เดินทางจะต้องทำการละหมาดให้ครบตามจำนวนร็อกอะฮ์เหมือนกับการละหมาดของอิหม่ามประจำไม่ว่าเขาจะทันทุกร็อกอะฮ์หรือทันเพียงหนึ่งร็อกอะฮ์หรือต่ากว่านั้นก็ตาม แม้ว่าเขาจะทันกับอิหม่ามในขณะที่อิหม่ามอยู่ในตำแหน่งตะชะฮุดสุดท้ายก่อนให้สลามก็ตาม เขาก็จะต้องละหมาดให้ครบจำนวนร็อกอะฮ์อย่างสมบูรณ์ และนี่คือทัศนะที่ถูกต้องจากสองทัศนะของนักวิชาการ

ประการที่สี่: มารยาทในการเดินทางกลับจากการประกอบพิธีฮัจญ์ อุมเราะฮ์ หรือกลับจากการเดินทาง

เมื่อถึงเวลาเดินทางกลับ ควรจะกลับบ้านทันทีและไม่ควรชักช้าในการเดินทางกลับ เว้นแต่จะมีความจำเป็น

เพราะคำกล่าวของท่านนบีคือ ล้อลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่ว่า:

«السَّفَرُ قُطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ، يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ وَنَوْمَهُ، فَإِذَا قَضَىٰ حَقَّهُ فَلْيُعِجِّلْ إِلَىٰ أَهْلِهِ».

"การเดินทางเป็นส่วนหนึ่งของการลงโทษ เพราะเจ้าไม่สามารถกินดื่มและนอนหลับได้อย่างสะดวกสบาย ดังนั้นเมื่อคนใดคนหนึ่งในหมู่พวกเจ้าได้เติมเต็มในความต้องการของเขาแล้วเขาควรกลับไปหาครอบครัวของเขาในทันที"⁽²⁷⁾

เมื่อเขาต้องการกลับที่พักบ้านของเขาเขาควรอ่านบทดุอาอ์เพื่อการเดินทางขณะจะขึ้นพาหนะของเขา

โดยกล่าวคำว่า:

«أَيُّوْنَ تَأْتِيُوْنَ عَابِدُوْنَ لِرَبِّنَا حَامِدُوْنَ».

ความว่า: "เรากลับมาแล้ว เราขออภัยโทษแล้ว เราเป็นผู้อ่อนน้อมแล้ว เราเป็นผู้กล่าวสรรเสริญต่อพระผู้อภิบาลของเราแล้ว"⁽²⁸⁾

(27) รายงานโดย อัลบุคอรี (1797) และมุสลิม (1342)

(28) รายงานโดย อัลบุคอรี (4116)

สนับสนุนให้กล่าวบทอ้อขณะเดินทางกลับจากการเดินทางตามที่ได้ถูกบันทึกไว้จากท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่าเมื่อท่านเดินทางกลับจากการทำสงคราม การทำฮัจญ์ หรือการทำอุมเราะฮ์ ท่านจะกล่าวตักบิร (อัลลอฮุอักบาร) สามครั้งบนที่สูงทุกแห่ง จากนั้นท่านจะกล่าววว่า:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيُّوْنَ، تَائِبُوْنَ، عَابِدُوْنَ، سَاجِدُوْنَ، لِرَبِّنَا حَامِدُوْنَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ».

ความว่า "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เพียงผู้เดียว ไม่มีภาคใด ๆ สำหรับพระองค์ อำนาจและการสรรเสริญเป็นสิทธิของพระองค์ พระองค์คือผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งเราคือผู้กลับมา (จากเดินทาง) ผู้สำนึกผิด ผู้เคารพภักดี ผู้สujud ผู้สรรเสริญพระผู้อภิบาลของเรา อัลลอฮ์ทรงรักษาสัญญาของพระองค์ และทรงช่วยเหลือบ่าวของพระองค์และทรงปราบปรามกองทัพ (ฝ่ายศัตรู) เพียงลำพัง" ⁽²⁹⁾

สนับสนุนให้ผู้เดินทาง(กลับ)เมื่อมองเห็นเมือง ของเขา ให้กล่าวว่า:

«آيُّونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ»

ความว่า “เราคือผู้กลับมา (จากเดินทาง) ผู้สำนึกผิด ผู้เคารพ
ภักดี ผู้สัจจ ผู้สรรเสริญพระผู้อภิบาลของเรา”⁽³⁰⁾

ให้กล่าวบทอาอ์นั้นซ้ำ ๆ จนกว่าจะถึงบ้านเกิดของเขา ดังที่ท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กระทำไว้

ไม่ควรเข้าบ้านทันทีในเวลากลางคืนหากเขา จากไปนานโดยไม่มีความจำเป็น

นอกจากมีการแจ้งให้ครอบครัวทราบก่อนล่วงหน้าว่าจะกลับถึง
เวลากลางคืน เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ห้าม
ไว้ รายงานจากท่านญาบิร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า:

«نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَطْرُقَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ لَيْلًا»

"ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ห้ามมิให้ชายกลับ
ถึงบ้านหาภรรยาของเขายามค่ำคืน (โดยไม่แจ้งให้ทราบล่วงหน้า)"⁽³¹⁾

และจากวิหยปัญญาเกี่ยวกับเรื่องนี้ คือสิ่งที่ถูกอธิบายไว้ในฮะดีษ
อื่นว่า:

«حَتَّى تَمْسُطَ الشَّعِثُ، وَتَسْتَحِدَّ الْمَغِيبَةُ»

"เพื่อนางจะได้หรีวผมของนาง และขจัดขน (ที่ลับ) ของนาง"⁽³²⁾⁽³³⁾

(30) รายงานโดย มุสลิม (715)

(31) คำว่า อัชชะฮะฮ์ แปลว่า ผู้หญิงที่ผมของนางไม่ได้รับการขลิบน้ำมันหรือหวีเป็นเวลานาน คำว่า อัลอิสติหฺดาต
แปลว่า การใช้เหล็ก คำว่า อัลมุฆอยยะบะฮ์ หมายถึง ผู้หญิงที่สามีได้จากเธอไปด้วยการเดินทาง (จากหนังสือ อัต
ตะหฺรีร ฟิ ชัรหฺ เศาะฮิหฺ มุสลิม โดย อัลอัศปะอานีย์ หน้า 292)

(32) รายงานโดย อันนะซาอียฺ (9099)

(33) รายงานโดย มุสลิม (715)

และในรายงานอื่น:

«يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَطْرُقَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ لَيْلًا، يَتَخَوَّضُهُمْ أَوْ يَلْتَمِسُ عَثْرَاتِهِمْ».

"ท่านเราะสูลุลลอฮ์คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมห้ามไม่ให้บุคคลเคาะประตูบ้านเพื่อเข้าหาครอบครัวของเขา(หรือภรรยา)ในเวลากลางคืน (โดยไม่บอกกล่าวล่วงหน้า) เพื่อจะสอดแนมพวกเขา หรือเพื่อสอดหาข้อผิดพลาดของพวกเขา"⁽³⁴⁾

ส่งเสริมสำหรับผู้ที่เพิ่งเดินทางกลับจาก
การเดินทางให้เข้ามัสยิดที่ใกล้บ้าน
ที่สุดก่อน

จากนั้นก็ทำการละหมาดสองร็อกอะฮ์ดังที่ท่านนบีคือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กระทำไว้

ส่งเสริมสำหรับเขาเมื่อกลับมาจากการเดินทางก็ให้เขาสุภาพกับลูกๆและเพื่อนบ้าน

และให้ทำดีกับพวกเขาเมื่อพวกเขาได้เข้าพบเขารายงานจากอับนุอับบาสเราะฎียัลลอฮุอันฮุม่าเล่าว่า: "เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เดินทางมาถึงมักกะฮ์ ท่านได้รับการต้อนรับจากเด็ก ๆ ที่เป็นลูกหลานจากตระกูลอับดุลมุฏฏอลิบและท่านได้อุ้มคนหนึ่งไว้ข้างหน้าและได้อุ้มอีกคนไว้ข้างหลังและท่านอับดุลลอฮ์บิณญะฮ์ฟิรเราะฎียัลลอฮุอันฮู กล่าวว่า:

"كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ تُلَقِّي بِنَا، قَالَ: قُتِّلَ بِي وَبِالْحَسَنِ أَوْ بِالْحُسَيْنِ، قَالَ: فَحَمَلْتُ أَحَدَنَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَالْآخَرَ خَلْفَهُ حَتَّى دَخَلْنَا الْمَدِينَةَ."

"เมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กลับจากการเดินทาง ท่านก็จะเจอกับพวกเรา ท่านจะพบเจอกับฉันและอะฮ์นหรือฮุเซน และท่านก็จะอุ้มพวกเราคนหนึ่งไว้ข้างหน้า และอีกคนไว้ข้างหลัง จนกระทั่งเราได้เข้าสู่มะดินะฮ์"⁽³⁵⁾

ส่งเสริมให้มีการเตรียมของขวัญไว้เพราะจะทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีในจิตใจและขจัดความเกลียดชังไปได้

และส่งเสริมให้รับของขวัญและส่งเสริมให้มีการตอบแทนกับของขวัญนั้นและถือว่ามักุรฮ์(ที่นาตาหนิ)ปฏิเสธของขวัญนั้นที่ไม่มีเหตุผลทางศาสนาและด้วยเหตุนี้ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า:

«تَهَادُوا تَحَابُّوا»

"พวกเจ้าจงมอบของขวัญให้กันและกันแล้วพวกเจ้าจะรักกัน"⁽³⁶⁾

(35) รายงานโดย อัลบัยฮะกีในหนังสืออัศสุนัน อัลกุบรอ (11946).

(36) รายงานโดย อัฏฏออบรอไนยในหนังสืออัลอะศ็อด (97).

และของขวัญถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถสร้างความรู้สึกผูกพันในหมู่ชาวมุสลิมด้วยกัน

เมื่อผู้เดินทางได้กลับมาถึงบ้านเกิดแล้ว ก็ส่งเสริมให้ทำการจับมือและกอดกัน

เพราะมีรายงานที่เป็นการกระทำของบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ดังที่ท่านอนัส เราะฎียัลลอฮุอันฮุได้กล่าวไว้ว่า:

"เมื่อพวกเขาพบกันพวกเขาก็จะจับมือกันและเมื่อพวกเขากลับจากการเดินทาง พวกเขาจะโอบกอดกัน"⁽³⁷⁾

และขออัลลอฮ์ทรงประทานพรและความสันติจงมีแด่ท่านนบีของเรา
มุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

(37) รายงานโดย อัลบุคอรี (3116) และมุสลิม (100)

สารบัญ

มารยาทในการเดินทางและข้อกำหนดต่างๆ	2
.....	
ประการที่หนึ่ง: มารยาทในการเดินทาง	3
.....	
ประการที่สอง: การชำระร่างกายให้สะอาด เวลาเดินทาง	17
.....	
ประการที่สาม: ข้อกำหนดต่างๆ สำหรับ การย่อละหมาดในการเดินทาง	21
.....	
ประการที่สี่: มารยาทในการเดินทางกลับจาก การประกอบพิธีฮัจญ์อุมเราะฮ์หรือกลับจาก การเดินทาง	25
.....	

HADIYAH
HAJI & MU'TAMR'S GIFT

هدية
هدية الحاج والمقيم

www.hadiyah.org.sa